

W Robce, nieprec Raby stoi piykny modrzewiowy kościółcecek. Ponjezusowi spodobalo sie to miejsce, kany Pónicanka wpada do Raby. Od jednej strony Luboń kłanio mu sie nisko, a od drugiej Gorce uchylajom sie łagodnie. Kozdy fto ino roz był w kościółku, bedzie kcioł sie wrócić, cichućko siednonć w ławkak i posłuchać co mu tyz nowego opowie. A mo swoje tajemnice, hej, mo...

Posłuchojcie tyz o tym, co sie zdarzyło downo, downo tymu...

Był roz w parafii robcańskiej orgnista, co to mu sie zdawało ze je jes nowozniejsy i syćkik uwazował za cosi gorsego. Hale nobardziej organista kochał dutki. Fto nie miał dutków, coby zapłocić za granie nie dogadoł sie śnim. Musioły być dutki i śluz. Nie bardzo go tyz ludzie za tom pazerność kocholi. Nie kozdy przecie miał tyle, coby zapłocić kielo ón kcioł. A kcioł zawdy za duzo. Ksiondz plebon godoł ze mu sie to zwyrtnie, bo Ponjezus nie bedzie pozieroł na tom krzywde ludzkom spokojnie. Ino do casu. I ftoregoś pieknego dnia, tyn cas przysed.